

Glazba
uvijek
pronađe
put!

'21
SEZONA
22

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

plavi ciklus

Petak 08.10.2021. / 19:30

Koncertna dvorana Lisinski

PAVLE ZAJCEV
dirigent

Srđan Dedić

Franz Liszt

Za
gre
ba
č
ka
filharmonija

plavi ciklus

Petak 08.10.2021.

Koncertna dvorana Lisinski

19:30

Za
gre
ba
čka
filharmonija

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA
PAVLE ZAJCEV dirigent

SRĐAN DEDIĆ

Simfonijski stavak, za orkestar

FRANZ LISZT

Od kolijevke do groba, simfonijska pjesma br. 13

Kolijevka (Andante) - Životna borba
(Agitato rapido) - U grob ili Kolijevka
budućeg života (Moderato quasi andante)

FRANZ LISZT

Svečani zvuci, simfonijska pjesma br. 7

FRANZ LISZT

Mađarska rapsodija br. 2

Franz Liszt 210

Koncert uz 210. obljetnicu
rođenja Franza Liszta

PAVLE ZAJCEV *dirigent*

Pavle Zajcev (Zagreb, 1976.) diplomirao je 1998. violončelo na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Valtera Dešpalja, a usavršavao se na poslijediplomskom studiju Muzičke akademije u Baselu u klasi Ivana Monighettija.

Kao solist nastupao je uz Zagrebačku filharmoniju, Zagrebačke soliste, Simfonijski orkestar HRT-a, Hrvatski komorni orkestar, Varaždinski komorni orkestar i Dubrovački simfonijski orkestar.

Bio je finalist 2. međunarodnog violončelističkog natjecanja *Antonio Janigro* 2000. u Zagrebu. Iduće godine uz Zagrebačke soliste prouzveo je Koncert za violončelo i gudače Pavla Dešpalja, a potom ga je snimio sa Simfonijskim orkestrom HRT-a pod Dešpaljevim ravnanjem, za što je nagrađen *Porinom* za najbolju izvedbu.

Kao komorni glazbenik nastupao je u raznim sastavima, a 1997. osniva Zagrebački klavirski trio s pijanisticom Srebrenkom Poljak i violinisticom Vlatkom Peljhan. S Triom pobjeđuje na Tribini *Darko Lukić* 1998. te osvaja drugu nagradu Međunarodnog natjecanja komornih sastava *C. Hennen* u Nizozemskoj. U rujnu 2000. Trio osvaja prvu nagradu na prvom međunarodnom natjecanju iz komorne glazbe TICC u norveškom gradu Trondheimu. Trio je održao koncerte u Hrvatskoj, Njemačkoj, Nizozemskoj, Austriji, Sloveniji, Srbiji, Izraelu i Norveškoj. Od 2010. do 2014. pod imenom Zagreb trio djeluje u sastavu Martin Draušnik, violina, Danijel Detoni, klavir i Pavle Zajcev, violončelo, s kojim nastupa na festivalima u Trstu, Osoru, Dubrovniku, Torontu, Otawi, Montrealu i Varšavi te u sklopu seminara komorne glazbe u njemačkom gradu Weikersheimu.

Kao komorni glazbenik sudjelovao je na mnogim festivalima te surađivao s umjetnicima kao što su Julian Rachlin, Mischa Maisky, Torleif Thedeen, Lawrence Power, Gordan Nikolić, Đuro Živković, Edin Karamazov, Pavao Mašić, Dmitrij Sinkovsky, Krešimir Stražanac, Krešimir Špicer i dr.

Od 2010. djeluje kao stani suradnik ansambla *Antiphonus* pod vodstvom Tomislava Fačiniija.

Od 2002. do 2010. bio je solo-violončelist u Simfonijskom orkestru HRT-a. Od 2005. radi kao docent, a od 2013. kao izvanredni profesor za komornu glazbu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Prvi dirigentski nastup ostvario je 2011. sa Gudačkim orkestrom Hrvatske glazbene mladeži u Grožnjanu, čiji je dirigent i umjetnički ravnatelj bio od 2011. do 2014. godine. U tom razdoblju u više navrata dirigira Samoborskim gudačima, gudačima Simfonijskog orkestra HRT-a i Dubrovačkim simfonijskim orkestrom kojem je i danas redoviti gostujući dirigent. Godine 2017. upisao je studij dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Mladena Tarbuka i Tomislava Fačiniija u sklopu kojeg je dirigirao nekoliko opernih produkcija (Mozart: *Così fan tutte*, Mahler: *Dječakov čarobni rog*, Puccini: *Sestra Angelica*). U sklopu zbornog festivala *Cro Patria* 2018. u Splitu dirigira ansamblom *Antiphonus*, a u prosincu 2019. ostvario je prvu suradnju s ansamblom HNK-a Ivana pl. Zajca u Rijeci, dirigiravši novom produkcijom baleta *Orašar* P. I. Čajkovskog u režiji Maura de Candie. Na dan obilježavanja 250. godišnjice rođenja L. van Beethovena dirigirao je u ciklusu *Kanconijer* Simfonijskim orkestrom HRT-a, a prvi nastup sa Zagrebačkom filharmonijom ostvario je dirigiravši koncertom studenata Muzičke akademije u Zagrebu u lipnju 2021. godine.

Srđan Dedić

Simfonijski stavak, za orkestar

Skladatelj i pedagog **Srđan Dedić** (Zagreb, 1965.) diplomirao je skladanje 1989. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Stanka Horvata, a usavršavao se kod François-a-Bernarda Mâchea u Strasbourgu, Geerta van Keulena u Amsterdamu i Jójija Yuase u Tokiju. Od 2005. predaje na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu.

Dedićeve skladbe izvođene su u 26 zemalja na pet kontinenata s uglednim orkestrima i izvođačima kao što su Bruxelleska filharmonija, The Louisville Orchestra, Korean Chamber Orchestra, Praški simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar RTV-a Slovenija, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebački solisti, Cantus Ansambl, Aurelia Saxophone Quartet, Penderecki String Quartet, Ju Percussion Group, Pro Musica Nipponia, Zagrebački

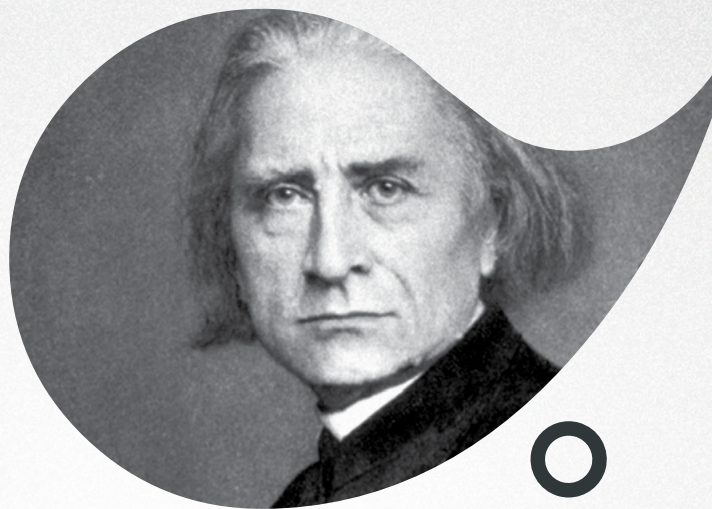
kvartet te još mnogi drugi domaći i strani sastavi i solisti.

Dobitnik je više domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja. Skladbe su mu objavljene na 9 CD izdanja, a partiture su mu izdali nakladnici *Donemus* (Amsterdam), *peermusic* (New York, Hamburg) i *Cantus* (Zagreb).

"*Simfonijski stavak* nastao je 2010. kao rezultat narudžbe Zagrebačke filharmonije koja je skladbu i praižvela u veljači 2011. godine. Uslijedile su izvedbe s Bruxelleskom filharmonijom i Simfonijskim orkestrom HRT-a, koji je skladbu i studijski snimio. Za skladbu sam primio dvije nagrade: Izbor žirija Svjetskih dana glazbe (Belgija, 2012.) i Nagradu *Josip Štolcer Slavenski*, Grb Grada Čakovca (2013.).

Na stilski izraz djela utjecala je želja da napišem skladbu koja bi se dobro uklopila u simfonijski repertoar Zagrebačke filharmonije, tako da sam težio objediniti elemente ponikle iz vlastitog iskustva suvremenog jezika s dramatikom, energijom i blještavilom kasnoromantičarskog orkestra. Pošto vjerujem da strukture osnažuju spontane i intuitivne ideje, tako su i u ovoj skladbi kontrastirajuće fakture, spojene u pet većih ulomaka, protkane tonskim i ritamskim nizovima, proizvoljno građenim ljestvicama i istim akordima u različitom kontekstu.

Skladba je s namjerom naslovljena kao i rano djelo mog prvog profesora kompozicije i velikog humanista - Stanka Horvata, koje je Zagrebačka filharmonija nekoć često izvodila." (S.D.)

Franz Liszt

Od kolijevke do groba, simfonijska pjesma br. 13

Od 1848. do 1858. **Franz Liszt** je napisao dvanaest simfonijskih pjesama, prvih šest objavivši 1856., a preostalih šest između 1857. i 1861. godine. Simfonijska pjesma *Od kolijevke do groba* (*Von der Wiege bis zum Grabe*), S 107 kasno je ostvarenje, posljednje te vrste, nastalo izvan toga niza, ostvareno 1881.-82. godine.

Crpeći nadahnuće iz grafike mađarskog slikara Mihályja Zichyja, reproducirane na naslovnici prvog izdanja djela (koju je slikar poslao skladatelju 1881. godine), Liszt je ostvario tri sekcije ili stavka koji se, međutim, izvode bez stanke: *Kolijevku* (*Andante*) slijedi *Životna borba* (*Agitato rapido*), dok skladbu zaključuje stavak *U grob ili Kolijevka budućeg života* (*Moderato quasi andante*).

U pismu slikaru, Liszt je otpisao: "Slavni Umjetniče, ostvario si prekrasni prikaz. Tvoja slika *Od kolijevke do groba* prekrasna je simfonija. Pokušat ću je uglazbiti i potom ću ti je posvetiti."

Prvi stavak, rafiniran te pomno oblikovan, tematski je izveden iz klavirskog djela *Wiegenlied* iz 1880. godine te *berceusea* za četiri violine *Die Wiege*, dugo izgubljenog ostvarenja rekonstruiranog 1986. godine, bilježi glazbeni pisac Ateş Orga. Odlučni drugi stavak iznesen je u punom orkestru te donosi dvije suprotstavljene teme, unisoni motiv i *nobilmente cantando* melodiju. Finalni stavak povezuje teme prethodnih stavaka, odumirući u solo frazi sekcije violončela.

Svečani zvuci, simfonijska pjesma br. 7

Godine 1847., na vrhuncu karijere pijanista-virtuoza, **Franz Liszt** skrasio se u Weimaru, učinivši taj grad nakon Goethea ponovno kulturnim središtem Europe (tu je još 1842. preuzeo ulogu dirigenta dvorskog orkestra). Odlučivši zauvijek napustiti koncertni podij, u potpunosti se posvetio skladateljstvu i razvoju novih skadateljskih koncepata, uključujući onaj programne, jednostavačne simfonijske pjesme.

U isto vrijeme započeo je ljubavni odnos s poljskom kneginjom Carolyne zu Sayn-Wittgenstein, odbjeglom suprugom ruskoga kneza Nicholasa von Sayn-Wittgensteina, dugu vezu koja će potrajati puna četiri desetljeća.

Godine 1852. knez Nicholas pojavio se u Weimaru s ponudom, predloživši da većina kneginjinih posjeda pripadne njemu i njihovoj kćeri, kao uvjetom za poništenje braka. Liszt se tada ponadao mogućnosti braka s Carloyne, ali se kneževa ponuda pokazala posve neprihvatljivom te se naposljetku izjalovila.

U svjetlu optimizma potaknutog tim događajima, Liszt je skladao sedmu među simfonijskim pjesama, *Svečane zvuke (Festklänge)* iz 1853. godine. Skladba je nastala za očekivano vjenčanje s Carolyne, ali je naposljetku ipak morala poslužiti drugoj svrsi. Papa je kneginji odbio dati oprost, a *Svečani zvuci* praižvedeni su 1854. godine - ne kao planirana posveta njihovu braku, već

kao uvertira Schillerovoj dramskoj poemi *Počast umjetnosti (Die Huldigung der Künste)*. U grupi druge teme, skladanoj u stilu poloneze, mnogi su ipak prepoznali prikrivenu posvetu poljskom podrijetlu Lisztove muze.

Kada je ostarjeli Eduard Hanslick čuo *Svečane zvuke* u Beču 1899. godine, izvedbom je ravnao drugi veliki simfoničar, Gustav Mahler. Utjecajni, ali konzervativni kritičar pohvalio je Lisztov "osjećaj za zvukovne efekte, pikantne ritamske i harmonijske kombinacije te snažnu potrebu za subjektivnošću koja teži inovaciji", ali je oštru, iako očekivanu kritiku uputio na račun "drskih fanfara što pušu za vrat baš svakoj lijepoj frazi i reskih disonanci što progone baš svaku čistu harmoniju".

Obrušivši se na Liszta, Hanslick kao da je zapravo komentirao neku od Mahlerovih simfonija. Za Liszta je to mogao biti znak da je uspio, zato što je svojim simfonijskim pjesmama širom rastvorio vrata kasnijim ostvarenjima poput titanskih simfonija Gustava Mahlera.

Mađarska rapsodija br. 2

Potkraj 1839. **Franz Liszt** (1811. - 1886.) poduzeo je posjet rodnoj Mađarskoj, prvi od djetinjstva. U tom trenutku uživao je ugled najpoznatijeg živućeg Mađara, pa stoga ne čudi da ga je domovina dočekala kao nacionalnog heroja. U Mađarskoj se Liszt ponovno susreo i s mađarskom te s romskom folklornom glazbom; o posjetu romskom naselju i susretima s više prvoklasnih romskih sastava ostavio je živopisni putopis, a godine 1846., nadahnut tim događajima, započeo je zbirku *Mađarskih rapsodija*, koja će nastajati u dva razdoblja: prvih petnaest kompozicija od 1846. do 1853., a preostalim pet od 1882. do 1885. godine.

Sve rapsodije posvetio je istaknutim Mađarima, suvremenicima ili glazbenicima, koji su zajedno s njim dijelili zanimanje za mađarsku glazbu (violinisti

Joseph Joachim i Heinrich Wilhelm Ernst, dirigent Hans von Bülow); drugu i danas daleko najpopularniju *Mađarsku rapsodiju*, nastalu 1847. godine, posvetio je mađarskom piscu i državniku, knezu Lászlu Telekiju. Djela su izvorno skladana za klavir, dok je šest rapsodija, uključujući i večerašnju, kao vježbu iz kompozicije, orkestrirao Lisztov učenik, skladatelj i flautist Franz Doppler.

Rapsodijska koncepcija djela nastala je pod utjecajem *verbunkosa*, mađarskog plesa u više dijelova, razolikih tempa. Unutar takve strukture, Liszt je zadržao dva osnovna elementa romske svirke - sporo (*lassú*) i brzo (*friss*).

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

Glazba uvijek pronade put!

**Za
gre
ba
čka
filharmonija**

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

VIOLINE I. Martin Draušnik, koncertni majstor,
Orest Shourgot, koncertni majstor, Lovorka Moslavac, Marija Bašić,
Korana Rucner Novak, Davide Albanese, Alina Gubajdullina,
Odette Cavaliere, Ivan Finta, Mario Bratković, Neven Manzoni, Ana Slavica
VIOLINE II. Sho Akamatsu*, Darko Franković**, Mirela Džepina Finta,
Krešimir Bratković, Tomislav Ištok, Josip Novosel, Ivo Jukić, Branimir Vagroš,
Sergii Vilchynskyi, Marta Bratković

VIOLINE III. Krešimir Ferenčina**, Hiwote Tadesse**, Magda Skaramuca,
Tvrтко Pavlin, Igor Košutić, Marko Otmačić, Lovorka Abramović Šoljan,
Asja Frank Perčić

VIOLONČELA Jasen Chelfi*, Zita Draušnik**, Tajana Bešić, Oliver Dordević,
Dora Kuzmin Maković, Janko Franković

KONTRABASI Mimi Marjanović Gonski*, Antal Papp**,
Dubravko Palanović, Tihomir Novak

FLAUTE Renata Penezić*, Matea Škarić Janković

PICCOLO Dani Bošnjak

OBOE Branka Bošnjak*, Katarina Grubić

ENGLJSKI ROG Žarko Antonić

KLARINET Davor Reba*, Rude Mimica, Ratko Vojtek

FAGOTI Matko Smolčić*, Vasko Lukas

KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić

ROGOVI Yevhen Churikov*, Daniel Molnar, Lenart Istenič, Nikola Jarki

TRUBE Tomica Rukljic*, Dario Cepić, Mario Lončar

TROMBONI Mario Šincek*, Marin Rabadan, Ivan Mučić

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Ema Krešić

UDARALJKE Željko Grigić, Leonardo Losciale, Renato Palatinuš,
Fran Krsto Šercar

HARFA Mirjam Lučev Debanić*

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici voda dionica

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

JutarnjiLIST

START

VIJENAC

ZAGREB

SPONZORI

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

PORSCHE
INTER AUTO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena koncertnog programa: 5 kn

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

Glazba
uvijek
pronađe
put!

'21
SEZONA
22

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

crveni ciklus

Petak 15.10.2021. / 19:30

Koncertna dvorana Lisinski

DAWID RUNTZ dirigent
IVAN KR PAN klavir

Mozart / Chopin / Lutoslawski

Za
gre
ba
čka
filharmonija

ROCK THE OPERA

Pink Floyd, Deep Purple, AC/DC, Queen,
Led Zeppelin, U2 i drugi velikani rocka -
"na simfonijski način"

PETAK 22.10. / 19:30

Koncertna dvorana Lisinski

Maky / Leanne Jarvis / Dino Jelusić

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA
FRIEDEMANN RIEHLE dirigent